

WNIEDZIELĘ DNIA I. WRZEŚNIA 1805.

Z Wiednia d. 24. Sierpnia

J. C. K. Apostolska Mość raczył udzielić najłaskawiey wakujący urząd po śmierci Barona. König appellacyynego radcy w niższej Austrii, Radcy ślacheckich Sądow niższej Austrii Franciszkowi Koffler przez wzgląd na jego 29 letnią gorliwą służbę.

Będącego przełożonym w znieśionej teraz skarbowey dostawce mięsa Franciszka Burgbarda, raczył J. C. K. Mość mianować najłaskawiey najwyższym rządowym kommissarzem do taryx mięsa, w stopniu rządowego sekretarza, a kommissarzami targowemi w stopniu koncepistów Jozefa Rosenberga, Fran. Bar. Casselli i Jana Tobenz, nadliczbowym zaś kommissarzem Ferdyn- Wittum.

D. 21 Sierpnia umarła w wiejskim swem mieszkaniu w Brühl w 50 roku życia Hrabina Marya Anna Zichy, z domu Hr. Kollowrat, Dama pałacowa Cesarzowey i Królowey Jmci i dama orderu gwiazdzistego.

Szanowny z powołania swego i dobroci serca Biskup Lincy X. Jozef Gall, zastąpił na nowy szacunek współczesnych. Gdy J. C. K. Mość postanowił przywrócić seminaryum w jego dyecezyi, kupił nietylko dom na to za 20,000 ryń. z własnych dochodow, dla dopomożenia krajowi do założenia tego pięknego usta-

nowienia, ale nadto dla rozprzestrzenienia go i urzędzenia wyłożył 10,000 ryń. J. C. K. Mość przyjął tę ślachezną ofiarę w celu, tak mocno jego sercu interesującą, z największym ukontentowaniem i nakazał go razem publicznie oznaymnić.

Rozciągająca się na wszystkie klasy ludzkości zwroconą także została na nieszczęśliwy los głucho-niemych. Za wstawieniem się Biskupa Willeńskiego JW. Kofflakowskiego wysłany został do Wiednia X. Zygmunt, z kongregacyi XX. Mislyonarzew, dla nabycia potrzebney nauki w tamtejszym instytucie głucho-niemych. Dyrektor May dawał mu przez 10 miesięcy w tej mierze nauki i wprowadził go do praktycznego onych użycia z uczniami. D. 20 Sierpnia odprawił wspomniany X. Zygmunt za pozwoleniem Gubernium niższej Austrii w przytomności katedralnego Scholastyka i najwyższego dozorczy szkół Niemieckich Jozefa Spendou, publiczny egzamin, na którym znajdował się Roslyysko Imperatorski ambasador przy tutejszym dworze Hrabia Rasumowski, i wiele przytomnych tu za komitych Roslyyanow, i okazał nietylko zupełną zręczność w ocenieniu głucho-niemych, ale też jak dalece obeznał się z urzędzeniem tutej-

szęgo influytu, wielkopomnego Jozefa i dobrego Franciszka II pamiętką.

Dyrektor ubogich ustanowień w Wiedniu, Wilhelm Kleiu zrobił szczęśliwe i zalety godne doświadczenie, iak można niewidome dzieci zrobić użytecznemi dla społeczości. Wziął przed rokiem 9 letniego chłopca, który w 3ciu roku oba oczy przez ospę utracił, i żadnego nie miał ukształcenia, i w krótkim tym czasie przyprowadził go do tego, że czytelnie pisał, podniesionemi z umysłu dla niego literami pisane pismo czytał, cztery reguły arytmetyki za pomocą sznurka umiał, i początki jeografii za pomocą mapy, na których rysy krajów i miast podniesione były, i podobnymże sposobem noty do barfy i śpiewania znał. Zręcznych robot, które mu na przyzłość iakiś zysk przynieść mogą, uczył się dotąd robienia sieci i pończoch; robi czyście i regularne pugilaresiki, szpiczyki, kałamarzyki, pudełka i koszyki z papieru, dekury i skóry i obciąża je papierem różnego koloru, który prostym bardzo sposobem nauczył się rozpoznawać. Do tej zręczności łączy przystoynne postępowanie, czynność, spokojność i wesółść umysłu. J. C. K. Mość iak tylko dowiedział się o tem szczęśliwym i osobliwszem doświadczeniu, kazał kommissyi nadworney do dobroczynnych zakładów wyexaminować niewidomego chłopca, co d. 6 Sierpnia nastąpiło. Wypadek odpowiedział zupełnie oczekiwaniu. Sposób uczenia uznany był za dobrze wymyślony, stosowny i mogący być powszechnie użytym, gdyż gruntnie się na naturze rzeczy i zaradza przypadkowemu nieszczęściu naykrótszym i nayłatwiejszym sposobem.

W pierwszych dniach Lipca po rzęsimy deszczu pokazało się w okolicach Reichenberg, Bresl i wielu innych w Czechach na pagórkach, łakach i t. d. bardzo wiele ziarna w

wielkości i kształcie pszenicy, ale więcej okrągłych i bez brodek. Ludzie, których głód w te strny zapędził dla zbierania korzonków i ziół na żywność, zbierali te ziarna, iedli su owo i gotowane i znaleźli je smaczny mi i pożylnemi. Łatwowierność uważała te ziarna za nadnaturalną pomoc w czasie głodu, i w krótcie rozeszła się pogłoska: "że Manna z nieba spadła." Lecz po zaflanowieniu się pokazało się, że mniemana manna nie czem innym jest iak tylko owocem niskiego ziele *Ranunculus ficaria*, które obficie w Czechach rośnie i nazywają go małym *Jaskółcem ziele*m, ziemnym ięcznieniem &c. Okwita za zwyczaj w Czerweu, rośnie na samym wierzchu ziemi, i gdy nagły deszcz spada odkrywa jego korzonki osobliwie w mokrych gruntach, które są kształtu pszenicy, i znayenie ich się do 20 pod jednem krzaczkiem; są mączyste iak ziemniaki i ususzone mogą być na kaszę zmiało i bez uszczerbku zdrowia używane.

Z Brynu d. 23. Sierpnia.

List z Serwii pod d. 12. t. m. donosi, że około Semendryi spokojnie jest dotąd, ale powstańcy czynią przygotowania do przypuszczenia szturm. Mieszkańcy tamtejsi chcąc zaspokoic zemstę obłąźców, wydali im 14. Turkow, których oni zraz kazali zabieć, ale dowódzca ich oświadczył że nie dosyc na tem, i iak tylko miało zdobędzie wszyscy mieszkańcy Turccw bez różnicy wpięć będą wycięci. W Belgradzie toż samo Turcy czynią: przy odejściu tego listu zamordowano tam potajemnie 20 młodych i dzielnych Chześcian, i zwłoki ich cicho pogrzebano, ponieważ obawiano się, aby do powstańców nie przeszli; lecz zaboystwo odkryte wszelako zostało, i wszyscy młodzi Chześcianie przebiegają się pomimo ostrożności Turkow do Powstańców. Starzy Chześcianie nie mają się

czego obawiać, gdyż tylko młodzi są u Turków w podryżeniu, aby nie dopomogli wewnątrz powstańcom do zdobycia Belgradu.

D. 8. Sierpnia przepłynął okolo Zemlina wielki okręt Rossyjskiego kupca Lambro z towarami z Austrii i Styryi, i płynął pod Rossyjską banderą.

Z listu z Konstantynopola pod d. 25. Lipca dowiadujemy się, że Porta odebrała przez ostatniego gońca doniesienia z Egiptu, iż mieszkańcy Kairsy, iak tylko dowiedzieli się o zamysłach dowodzcy (Arnautow Seid-Ally, skupiwszy się sprzeciwili się temu, odebrał mu rząd nad miastem, większą część jego ludu na swoją przeciagnęli stronę i Eli Bejowi nie pozwolili wnieść do miasta, tak iż całe miasto w zaburzeniu było. Rządca Porty Hurszyd znajdował się zawsze zamknięty w twierdzy; lecz spodziewają się, że mieszkańcy, którzy zawsze kontenci byli z jego rządów przyłączą się do niego i wspólnie działać będą. Eli Bey opasał wszelako Kair, i zdawszy temu innemu kommandę, poszedł sam z Mamelukami do Rosetty w celu opanowania miasta i portu Alexandryi.

Z Romelii odebrała Porta pomyslną wiadomość; korpus regularnego woyska w szedł do tej prowincyi i hordy rabusiow oblegające miasto Adryanopol i Radosła zupełnie porbił i od oblężenia oswobodził.

Od granic Azyaryckich nadeszły do Porty doniesienia, że Rosyianie w tegoroczney kampanii kilkokrotne odnieśli nad Persami zwycięstwa, miało Kriwan zdobyli i ogółem utraczone w przeszley kampanii miejsca odzyskali. Plac boiu był tego roku w Tureckich prowincyach Natolii i Trebisandy.

Z Peterzburga d. 3. Sierpnia.

J. Imperatorska Mość udał się wczoraj do Peterhoffu, gdzie obchodzone były imieniny Imperatorowej Maryi. Niezmierzna lic-

ba powozow okrywała tam drogę, gdyż przy piękney pogodzie każdy tam z Peterzburga spieszył.

Powietrzna żegluga P. Robertsona nastąpiła onegdaj o godzinie 9. w wieczor, ale nie wypadła tak, iak sobie zamierzył. Wschodni wiatr pędził balon zaaywiększą szybkością do odnogi Finlandzkiej, gdzie nie było ratunku dla żeglarzy, musieli zatem zamiast długiey żeglugi spuścić się o iedną wersztę od Peterzburga.

Tayny radca Golemniszew Kutusow przybył tu z Moskwy, wojenny gubernator Białey Rusi, Jen. jazdy Michelson, z Rewala, Nadworny radca Morgenstern z Dorpatu-Niemiecki tureyszy teatr został zamknięty i otrzyna inne urządzenie; będzie albo do innego teatru przyłączony, albo inney dyrekcyi oddany.

Z Londynu d. 10 Sierpnia.

Do dnia dzisiejszego nie mamy dalszych wiadomości o flocie Nelsona, ani o potoczonych eskadrach.

Rozkaz urlopowania wielu żołnierzy dla dopomożenia zbiorow, został z powodu nieprzyziacielskich przygotowań do wylądowania cofniony. Wiele korpusow wyruszyły już w pole i spodziewają się, że pospolite ruszenie będzie nakazane.

W Kadyx i wzdłuż brzegu między tem miastem i Gibraltarem urosła liczba Hiszpańskich armatnych łodzi do 120, które atakują często, małe zbrojne okręty Angielskie. Wszystkie te łodzie mają bydź piecami opatrzone dla rozpalania kul. Mniemają, że to urządzenie zapowiada atak Gibraltaru. Przed tą twierdzą założone są 2 obozy w ktorych do d. 22 Lipca znajdowało się przeszło 15,000 woyska Hiszpańskiego. Hiszpanie udają, że te woyska przeznaczone są na rozciągnięcie kordonu przeciw zaraźliwej cho-

nie. Rozgłoszono, iż pokazała się znowu żółta gorączka w Kadyxie; lecz Bogu dzięki to się nie potwierdza. Nowy rządca Gibraltaru, Jen. Fox, zachorował od niejakiego czasu i zdał dowództwo Jen. Drummond; ale i ten miał d. 19 Lipca nieszczęście, że spadł z konia z przykrey skały i złamał lewą rękę i bardzo się skaliczył.

Z okrętów naszych, które należały do bitwy d. 22 Lipca, przybył procz Windsor Castle i Malta trzeci okręt Tryumf do Plimutu. Liniiowy okręt Dragon zapędził się przed bitwą za nieprzyjacielskim okrętem i dopiero po bitwie powrócił.

Podług niektórych doniesień zamyslił Nelson d. 28 Lipca udać się od przylądka S. Wincentego ku północo-zachodowi, ponieważ powziął wiadomość, że połączona nieprzyjacielska flota udała się na północ ku Irlandyi.

Eskadra, którą Kontraadm. Ruffel zamyka Texel, składa się z 5 liniowych okrętów i 3 małych statków.

Z Paryża d. 13 Sierpnia.

Generał dywizyjny, Radca stanu Desolles pojechał wczoraj do J. C. Mci. do Boulogne.

Onegdajszy Monitor umieszcza następujący urzędowy rapport o bitwie morskiej, na d. 22 Lipca między Francuzko-Hiszpańską połączoną flotą pod Admiralami Villeneuve i Gravina i flotą Angielską pod Wiceadm. Calderem na wysokości przylądka Finister stoczony:

List Adm. Villeneuve do ministra morskigo, na okręcie liniowym Buccentaurus d. 27 Lipca 1805 na wysokości o 40 mil od przylądka Finister.

Jasnie Wielmożny Panie! Mam honor donieść JW Państwa, iż połączona flota d. 5 Czer-

wca z Martyniki odplynęła. D. 9 Lipca gdy znajdowałem się na wysokości przylądka Finister, zaskoczyły mnie przeciwne wiatry, które tego wiały. Indomptable utracił wielki maszt, a flota poniesła niejakie szkody w masztach i żaglach. Uciszył się cokolwiek wiatr, ale się nieodmienił; musiałem więc stać i do 22 Lipca walczyć z przeciwnymi wiatrami, nie mogąc do zamierzoney doysć wysokości. Tam odebrałem wiadomość o 21 nieprzyjacielskich żaglach; uszykowałem natychmiast eskadrę do boju. Adm. Gravina dał Hiszpańskiej eskadrze znak, aby stanęła na przodzie linii, a sam stanął na iey czele. Czas był nadzwyczaj mglisty. Płynęliśmy przeciw nieprzyjacielowi, który także do nas się zbliżał w rozszerzoney linii, w celu iak się zdaie, aby mógł zachwycić wiatr przy tylnocy naszej straży i tę przez przeciwny obrot wziąć między dwa ognie. Jak tylko postrzegłem go za wiatrem na przeciwko nas, dałem znak do odroczenia się na przeciwną stronę. Mgła zaczęła się zwiększać. Jak tylko Adm. Gravina moym znak otrzymał, wykonał go z największą oawagą. Wszystkie okręty za nim poszły, i iak tylko do wysokości ostatniego okrętu doszedł, rozpoczął zaraz walkę z nieprzyjacielskimi okrętami, które się już przeciw wiatrowi zwracały. Mgła zrobiła się na ow czas tak ciemną, iż nic widzieć nie mogłem, a okręt ledwie widział na przodzie stojącego maytka. Strzelanie rozpoczęło się z wolna na całej prawie linii. My strzelaliśmy za światłem nieprzyjacielskiego ognia, nie widząc go prawie przed sobą. Dopiero na końcu bitwy gdy cokolwiek prześniało, postrzegłem Hiszpański okręt w linii, który miał wiatr od spodnich żaglow. Przy nim znajdowały się 2 nieprzyjacielskie okręty, z których jeden wszystkie utracił maszty, a drugi był o 3 pokładach, utracił wielki maszt

i wiele w linach ucierpiał. Oba miały wiatr z tyłu. Ten który był pozbawiony masztów, zdawał się być bardzo skołatany i za ledwo się mógł za pomocą pomp utrzymać. Najgrubsza mgła pokrywała na ow czas całą przednią i tylną straż, i nie pozwalała mi żadnego przedsiębrać poruszenia; ale ile mogłem dostrzedz cała korzyść bitwy była na naszą stronę. Przez resztę całego wieczora nie wyjaśniło się. Obie eskadry zostały przez całą noc na przeciw siebie stojące, i dawały znaki, że chcą utrzymać swoje stanowisko; wszelako zdawało mi się postrzegać, że się nieprzyjaciel oddala, iakoż za rozwidnieniem widzieliśmy go o podał od siebie za wiatrem. Wszystkie rapporta od Francuzkich okrętów były zaspokoiające. Rapporta Adm. Grawiny zawierały w sobie postanowienie ścigania nieprzyjaciela i na nowo go atakowania, zwłaszcza gdy za rozwidnieniem się nie dorachowaliśmy się 2 Hiszpańskich okrętów Ferme i S. Rafał. Rozkazałem zgromadzić się wszystkim okrętom, stanąć w porządku bitwy, i poszedłem przeciw nieprzyjacielowi. Wiatr zwolnił, morze się wzniósło, nieprzyjaciel uzyskał wiatr i przez cały dzień nie mogłem go dośięgnąć. Przez noc utrzymywałem flotę w porządku, chcąc nazajutrz ponowić bitwę; iakoż skoro się tylko dzień zrobił udałem się przeciw nieprzyjacielowi, który znajdował się wznacznę od nas odległości, i wszystkie ponaciągał żagle oia uniknienia nowej bitwy. Widząc, że nie potrafię przymusić nieprzyjaciela do bitwy, nie chciałem daremnie czasu tracić i oddalać się od celu moiego przeznaczenia, popłynąłem więc dla złączenia się stosownie do instrukcyi z Ferrolską eskadrą. Lecz musiałem z północo-wschodnim i wschodnio-północnym wiatrem walczyć, które wczoraj przez cały dzień potężnie wiały. Oto jest wiadomość, którą mogłem powziąć o nie-

dośćających do Hiszpańskiej eskadry okrętach. Kap. Cosmao dowodzący okrętem Pluto, donosił mi, że Ferme zaraz na początku bitwy utracił główny i dolny maszt, że go zastąpił poki go tylko mógł widzieć, gdyż znajdował się między nim i nieprzyjacielem, ale wczaić mgły stracił go z oczu. Co się tyczy S. Rafała, zdaie się że nie utracił masztów; ale że źle żaglami robił i mocno był popychany, dostał się zapewne pod wiatr i zginął w pierwszej nocy. Z resztą zawsze mgła tak była gruba, iż nie mogłem rozpoznać sily nieprzyjaciela; lecz nazajutrz po bitwie narachowałem 14 okrętów, pomiędzy ktoremi znajdowały się 3 pokładowe. Większa ich liczba zdawała się być uszkodzona; i jeżeli prawda, iak Kapit. Didony zapewnia, że przed bitwą, uważając dobrze nieprzyjaciela, narachował 15 żaglow, tedy ieden w bitwie zginął. Zawsze atoli, JW Panie, była bitwa dla obu mocarstw chwalebna, i gdyby nie gruba i ciągła mgła, która dopomogła nieprzyjacielowi do obrotu cofnienia się, nie byłby zapewne uszedł ani naszych usiłowań, ani stanowiącey bitwy. Nie wiem ieszcze liczby zabitych i rannych; ale nie spodziewam się żeby była znaczna. Kap. de Perrone okrętu J. C. Mei. Nieustraszony został zabity. Kap. Rolland okrętu Atlas jest ranny. Wkrótce będe miał honor przesłać z szczegółami raport.

Podp. Villeneuve.

W dawniejszym raporcie pod d. 4 Czerwca donosi Adm. Villeneuve z portu Martyniki o wiadomem już zdobyciu skały Dyalement. Trzymanie tego stanowiska przez nieprzyjaciela (wyraża) tamować komunikacyą między różnemi częściami Martyniki i szkodziło tamtejszym mieszkańcom i handlowi. Jeneralny rządca pat rzał oddawna z niechęcią na powiewaiącą banderę Angielską na

tey skale i postanowił wyprzyć stamtąd nieprzyjaciela. Dodatem mu więc liniowe okręty Pluto i Berwick, fregatę Syrenę i kilka brygow, na które wsiadło z osady 240 żołnierzy. Hiszpański Adm. Grawina dodał także do tey wyprawy kilka szalup. Szef batalionowy Boyer adiutant jeneralnego rządu, dowodził wojskiem. Najpierwsza łódź, która pod nieprzyjacielskimi kulami i potokiem kamieni wylądowała, była Hiszpańska. Nieprzyjaciel był z jedney na drugą skatę ścigany i musiał się nakoniec poddać. Strata nasza wynosi około 30 ludzi w zabitych i rannych.

W innym liście pod d. 11 Czerwca donosi Villeneuve o zabranii wiadomego już Angielskiego konwoju z Antigua, którego wartość rachnie do 5 mill. fr. Fregata Dido zabrała nieprzyjacielskiego lugra o 14 armatach i 49 małego ludzi.

Pod d. 23 Czerwca donosi jeszcze Villeneuve z wysokości Azerskich wysp, że dniami wprzody zabrały Francuzkie fregaty Angielskiego korsarza o 14 armatach i 50 ludziach, wraz z Hiszpańskim okrętem Minerwa, płynącym z Lima, którego ten korsarz był zabrał i prowadził. Okręt ten miał na sobie 420,000 piastrow w gotowych pieniądzech, i procz tego szacowny ładunek drogich towarów, co razem do 6 mill. fr. wynosi. Ponieważ wspomniany korsarz bardzo był uszkodzony, został zatem przez fregatę Hortensyę po zabranii z niego ludu spalony, a Hiszpański okręt Minerwę wziętem pod moją zastawę.

Z Brestu donoszą pod d. 5 Sierpnia, że poprzedzającego dnia tak wielki tan był wiber, iż po ulicach zaledwo chodzić można było. Morze bardzo się wznieśli, a niebo bardzo było zamienne. Szczęściem flota w porcie żadney nie poniosła szkody.

D. 5 t. m. dywizyjny Jen. Soligny przy-

był do Bordeaux dla objęcia dowodztwa nad 11 dywizyą woyska.

W nocy z 8 na 9 Sierpnia wyłamali złodzieie drzwi do kościoła S. Rocha i wykradli wszystkie naczenia kościelne.

Minister skarbowy dowiedziawszy się, że dobrą monetę wywożą z Francyi za granicę, a podlejsza zostaje się w kraju, zakazał przeto wywozu dukatów i Cesarskich talarów.

Podług wiadomości z Algeiras, krąży 9 liniowych okrętów Angielskich przed Kartageną. Anglicy chcieli, iak mówią, wylądować na Minorę, ale odpartymi zostali.

W południowej Francyi nadzwyczajne panują urazy.

Podług doniesień z Tu' nu, wyszły stamtąd z Francuzkie fregaty dla krążenia po Śródziemnem morzu. W Genui oczekują także Francuzkie fregaty rozkaz do wyyscia na morze. W Tulonie czynią z wielkim pośpiechem uzbrojenia morskie.

Z Hagi d. 17. Sierpnia.

Wszystkich u nas oczy zwrócone są na Texelską wyprawę, która z 15,000 woyska znajduje się w zupełney gotowosci do wyyscia pod żagle. Flota częste odbywa cwiczenia i obroty, a strzelanie z tego powodu wzięto z początku w Amsterdanie i Harlena za potyczkę z Angielską eskadrą zamykającą Texel. Jenerał Marmont znajduje się z całym głównym sztabem na admirałskim okręcie.

D. 14 t. m. wyjechał Radpensyonista z rady lekarzow, dla wytechnięcia od interesow i poratowania osłabionego wroku, z całą familią do dóbr swoich w Oberisel. Rada stanu zawiadywać tymczasowo będzie interesami i codziennie zdawać mu o nich sprawę przez gońców. Dnia tego zrana dał Radpensyonista przed wyjazdem audyencyą nowemu posłowi Francuzkiemu, Jen. Dupont-Chau-

mont, a dniem pierwey dawał dla niego obiad, na którym znajdowało się ciało dyplomatyczne.

Mowią, że negocjacye o pokoy mają bydź na nowo rozpoczęte.

Z Medyolanu d. 5 Sierpnia.

Xiąże Jmci następcy elektorstwa Bawarskiego przybył do naszego miasta, na dniu 1. bieżącego miesiąca.

Ogłoszono tu trzy wyroki J. C. Mei. wydane w St. Cloud pod d. 27 Lipca: pierwszy zamyka wsobie, iż wszystkie towary, i rękodzieła Angielskie, są zakazane w całym królestwie Włoskim; te które pokażą się na ctaeh będą zkonfiskowane, a od pierwszego Października, wszystkie ktoreby znalezione w kraju, będą uważane jako kontrabanda. — Drugim wyrokiem zakończone są posiedzenia Ciasta prawodawczego. — Trzeci nakoniec stanowi, iż dyrekcyja likwidacyina długi publicznego, należec odtąd będzie do ministra skarbowego, i że składać się będzie z Dyrektora generalnego, radcy stanu, czterech dyrektorów prywatnych i jednego sekretarza generalnego.

Wicekról Włoski wydał wyrok pod d. 1 t. m. opiewający, iż w naszym mieście d. 15 Września będzie założona szkoła jeźdzenia na koniu, dla nauki officerow, i podofficerow, jako też szkoła leczenia bydlat. — Drugi wyrok pod tymże dniem stanowi, iż rocznica urodzin Cesarza Napoleona będzie d. 16 t. m. obchodzona z największą okazałością.

Z Morgenthaim d. 10 Sierpnia.

Instalacya Arcy Xiążęcia Antoniego Wiktora, wielkiego mistrza Złonu Teutońskiego, i przyśięga posłuszeństwa odbyła się wczoraj z wielką uroczystością. — O 4 godzinie strona, odgłos armat zapowiedział uroczystość

daia tego. Mieszczanie uzbroieni, i woyska zgromadziły się przed Zamkiem. O 9 godz. Arcy Xiążę Jmci w towarzystwie kawalerów zakonu i Duchowieństwa udał się do kościoła gdzie inż wszystkie urzędy były zgromadzone. Odśpiewano *Te Deum* i odprawita się wotywa przy odgłosie dzwonów, buku z armat, i dawaniu ognia z ręczney broni przez mieszczan. Po nabożeństwie wykonali urzędy przyśięgę postuszeństwa, a potem mieszczanie przy okrzykach radosnych: Niech żyć! W zamku były dnia tego stoły otwarte, w wieczor wieczerza i bal w gościenny pod *Jeleniem*. Deszcz przeszkodził, oświeceniu domow, co na dzień dzisieyszy odłożono.

Od brzegow Menu d. 13. Sierpnia.

Podług jedney gazety Niemieckey czynią się teraz między dworem Pruskim i Duńskim wielkiey wagi układy. P. Hrabia Bernstorff, który od niejakiego czasu bawił w Pirmoncie, udał się do Berlina dla rozpoczęcia negocjacyi.

Dowiadujemy się z Sztutgardu, że Xżę panujący Meklenbug - Strelitz i Xżna dziedziczna Tour i Taxis d. 10 t. m. przybyli do tego miasta.

Rozmaite Wiadomości.

Mechanik z Auszpurga, nazwiskiem Heike, bawiący od niejakiego czasu w Ratsybnie, ofiarował sprzedać seymowi dwa pisma, w których odkryje swoy wynalazek, czyniący bezużytecznym terażnieyszy sposob prowadzenia woyny, jeżeli tego maszyny użyte zostaną. Ofiaruje się czynić doświadczenie w przytomności wyznaczoney komisyyi 3 machin, to jest 1) samoruchowy mechanizm, istotnie potrzebny do nowego prowadzenia woyny; 2) zaczepna i odporna machina, zdolna do wazekich odmian; 3) woenny instru-

ment do użycia w wodzie. Mniema on, iż bernard gruntuje się na prawdziwych zasadach. Niemcy stanęłyby przez to w krótkim nad- Podług teorii i doświadczeń najlepszych praktycznym, starał się zniszczyć iad hydrofobiczny przez wypalenie. W tymże widoku supponował długie zarażone tym iadem ciała, aby początku przeszłej wojny ustuchana była się o jego wyczyszczeniu zapewnić. Nie przebieg jego rada względem obrony, nie byłaby naszą stał jeszcze na tem; roztropność jego kazała piła utrata kraioy, rozlew krwi, spustoszenia, rekwizytce i kontrybucyje, jako też zamowanie handlu i przemysłu.

P. Dubernard, chirurg w szpitalu miasta Lombes (Gers) leczył z zupełnym skutkiem 3 osoby pokąsane od psa wściekłego. Oto jest sposób leczenia użyty przez niego z odmianą co do wieku osob, liczby i wielkości ran: — Rany były rozprzeszrenione i dobrze wymyte rozpuszczoną solą w wodzie w znaczney ilości, potem wypalone do czerwoności rozgrzanem żelazem, i natychmiast położono na każdą ranę *wezykatorye*; suppuracya była obfita i utrzymywana przez miesiąc lekkimi epispastykami. Po pierwszym obwinieciu zadawano choremu *alkali lotne* po 3 razy na dzień przez 15 dni po 15 kropel w 2 uncjach wody. Od tego czasu powiększona była ilość do 20 kropel 2 razy na dzień, rano i wieczor aż do 34 dnia po ukąszeniu, co nie było przerwane tylko co drugi dzień zrana dla zażycia merkurjalnych pigulek. W 44 dni od ukąszenia osoba wyszła zdrowa do swych zwyczajnych zatrudnień. — Inna osoba ukąszona od tegoż psa, która nie była leczona sposobem P. Dubernarda, umarła w 26 dni z wszystkimi znakami zupełney wścieklizny. — Kolegium medyczne departamentu Gers, do którego posłał prefekt powyższy sposób leczenia zasięgając jego w tey mierze zdania, powiedziało o nim co następuje: — Sposób leczenia przez P. Du-

berta, starał się zniszczyć iad hydrofobiczny przez wypalenie. W tymże widoku supponował długie zarażone tym iadem ciała, aby początku przeszłej wojny ustuchana była się o jego wyczyszczeniu zapewnić. Nie przebieg jego rada względem obrony, nie byłaby naszą stał jeszcze na tem; roztropność jego kazała piła utrata kraioy, rozlew krwi, spustoszenia, rekwizytce i kontrybucyje, jako też zamowanie handlu i przemysłu.

Udało się nakoniec Anglikom wynaleść sposób do zapobieżenia rdzy, która robotom ich ze stali, składającym znaczną część handlu królestwa Wielkiej Brytanii, tak szkodziła. Pan Savigny, robiący narzędzia matematyczne w Londynie, wynalazł sposób pociągania nappolerowniejszey stali czystem złotem. W krótkim czasie i za małą zapłatę pozłaca wszystkie rzeczy stalowe, które mu przysyłaia, nie idzie tu bowiem o grubość pozłoty, lecz o iey trwałość. Niepotrzeba dowodzić wielkiego pożytku z tego nieszacowanego wynalazku, a łatwo sobie wystawić piękność, która w oczy uderza.

Pewny gospodarz Szwabski radzi, żeby w przypadku mokrego żniwa, przynano szczególnie kłosa, które każdy żniwiarz chować powinien w worek na sobie zawieszony; kłosa te wysypiają się potem na górę, gdzie wysychaia. Tym sposobem można w iednym dniu zebrać zboże z całego wielkiego pola. Kosi się potem słoma, kiedy się poda Sposobność. Niektóre światłe osoby znacznie w roku przeszłym z tego sposobu korzystaia.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 1. WRZEŚNIA 1805.

Wypis z podróży do Chin, odprawionej i opisanej przez P. John Barrow () sekretarza Hrabiego de Makartney z napisem:*

Non cuivis homini contingit adire Carinthus.

Autor oddaje należyłą pochwałę opisaniu Stautona, i oświadcza, iż postanowił pominąć rzeczy, które w temże opisanju są wyszczególnione, a które naywięcey ściągają się do ambassady Angielskiej.

Uważałem, wyraża Barrow, iż wyższa powieka prawdziwego Hottentota i Chińczyka zachodzi w okrąg łącząc się z niższą blisko nosa, że nie formuje kąta, jak w oku Europeczyka, i z tey to przyczyny nazywano na przykładu ludzi tego pokolenia Hottentotami Chińskimi. Dalsze dając widzieć osobliwsze podobieństwo między temi dwoma narodami; ich kształt w powszechności jest tenże sam, osobliwie w spojeniu członków. Głos, sposób mówienia, temperament, kolor ciała, rysy twarzy, ze wszystkim jednakowe, osobliwie to spojenie zewnętrzne powiek zaokrąglonych, mają zapewne z pokrewieństwa Tatarów lub Scytów. Znaczniejszy także przedziół między oczami różni ich podobień od Europeczyków.

Hottentot posługujący mi w moiej podróży przez południową Afrykę, tak był mocno podobnym do Chińczyka, który u

mnie służył w Kantonie, iż po jego ruszeniu, głowie i twarzy, ustawicznie wołałem na niego po imieniu, iakie miał Chińczyk. Różnią się tylko samemi włosami, które u Hottentotów są twarde, kędzierzawe, lecz nie wetniałe, ani nadto długie, ani zbyt krótkie, zwilają się w małe pierścienie.

Nie jestem dosyć biegły w nauce Fizyonomistów, ażebym miał czynić wnioski względem tey włosów odmiany, iakoby pochodziła ze krwi Mozambickiej. Lecz pojąć nie mogę, iakim sposobem Hottentotowie osadzeni na końcu rozległego lądu, tak są różni od wszystkich swoich sąsiadów, a mają tyle podobieństwa z Chińczykami, jeżeli pierwsi nie pochodzą od drugich.

Wiadomo jest, iż ambassada Angielska chcąc pominąć Kanton, płynęła morzem żółtym, do którego dostała się cieśniną Fermożką i Arcypelagiem Chu-san.

Gdyśmy zarzucili kotwicę przed miastem Ting hai, i ogłosili przez zwyczajne wystrzały nasze przybycie, natychmiast potrzegliśmy zbliżających się do nas kilku Mandarynow. Na wszystkie pytania, stosownie do naszego głównego zamiaru, zbywali nas odpowiedziami bez żadnego związku, udając zawsze nayzupelniejszą niewiadomość tego wszystkiego, co się ściągalo do naszego posiadstwa. Uwiadomili nas, że Tsung-ping czyli gubernator woyskowy tey wyspy nie był przytomny, lecz że tegoż samego dnia powroci, i że go mocno ucieszy nasze przybycie.

(*) Podróż samego Lorda Makartneja do Chin w 2 Tomach z kopersztychami wydanej, dostać można w Xiegami Jana Maja w Krakowie.

Z tego powodu kawalerowie ambasłady wyszli nazajutrz bardzo rano z okrętu, i udali się do gubernatora, który przyymował ich z wielką uprzejmością w publiczney audyencyalney sali. Po licznych zapytaniach, i jakie przepisy obyczajności Chinczyków, o zdrowiu odwiedzającej osoby, o zdrowiu i powodze jego krewnych, o imieniu i wieku każdego, z przytomnych, nakoniec zapytani, czyli czego nie potrzebujemy? gdyśmy odpowiedzieli, że nam jest potrzebny sternik, natychmiast zapisano w xięgu do nasze żądanie. Stary Mandaryn mocno się zadziwił, widząc w nas chęć przyspieszenia odjazdu. Obiecywał wyprawic rozmaite zabawy i uczy; przydał iednak, iż dostaniemy sternikow dla przeprowadzenia nas wzdłuż brzegow. A gdyśmy mu przełożyli niepodobieństwo odprawienia podobney żeglugi naszymi okrętami, prosiło cierpliwość przez resztę dnia, ażeby miał czas do pomyslenia, iak nam dogodzić. Dziwno nam było, iż zapydowano trudność w dostarczeniu przewozowych statkow w iednym z naybar dziej odwiedzanych portow, a w którym na ow czas było przeszło dwieście statkow na kotwicy. Resztę tego dnia przeznaczylismy na przejrzenie miasta Tingsai. Lecz tłok ludu tak był wielki i upał dokuczający, iż zaledwo przeszedszy iedną ulicę, poczytalismy się za szczęśliwych dostawszy się do iednego z kościołow, gdzie xięża przyięli nas nader uprzejmie, traktując herbatą, owocami i ciastem. Towarzyszący nam urzędnik radził, ażebyśmy się kazali odnieść w lektykach, i posłuchalismsy iego rady. Lecz co momet musielismy się zatrzymać dla ciżby przechodzącego ludu; każdy zayrzawszy do naszej lektyki, wołał krzywiąc się: Hung mau! to jest Angielski! albo co do litery czerwona głowa! Po tym dniu przykrzonym, powrocilismy do okrętu, kontenci widząc się w naszych izbach

Nazajutrz z rana wy siadłszy na ląd, byliśmy przywitani przez gubernatora woyskowe go, i iednego z cywilnych urzędnikow, który po zwyczajnych grzecznościach miał do nas uroczystą perorę, chcąc nas przekonac, iż naylepiej bysmy uczynili stosując się do sposobu, iakim od niesamietnych czasow Chinczykowie żeglują, a który doświadczenie okazało bydz naylepszym, to jest płynąc od portu do portu trzymając się brzegu. Lecz widząc, iż iego

wymowa nie mogła odmienic zdania słuchaczow, po nowem naradzeniu się z gubernatorem, zgodzono się, ażeby zwołać wszystkich ludzi znaydujących się w porcie Tien-sing.

Natychmiast wysłano kilkunaftu żołnierzy, a ci wkrótce powrocili prowadząc za sobą mnostwo ludzi, ktorych powierzchowność tak była nędzna, że m nigdy nic podobnego nie widział. Ci nieszczęśliwi wepchnięci do sali, upadli na kolana, i w tym stanie odpowiadac musieli na niezliczone pytania. Jedni z nich mieszkali w porcie Tien-sing, lecz nie znali się na żegludze; drudzy byli zeglarzami, lecz im ten port nie był znaiomy; wielu z tey liczby nigdy na okręcie nie postali. Słowem większa część dnia zesła na próżnem szukaniu: iużesmy rozumieli, iż trzeba będzie ustąpić z naygłowniejszego stanowiska bez wynalezienia sternika, gdy nam przecież przyprowadzono dwóch ludzi, ktorzy zdawali się posiadać te wszystkie zdolności, iakie nam były potrzebne. Lecz ci ludzie od wielu iuż lat opuścili swoje dawne rzemiosło, i chwyciwszy się handlu, nie mieli wcale ochoty do powrócenia na morze. Prosiłi zatem na klęczkach, ażeby ich od tego uwolnić. Prośby ich były daremne, mulieli dopetnic rozkazow Cesarza. Naprożno wystawali, że ich oddalenie przyspieszy im zgubę, a ich żony i dzieci do ostatniey przyprowadzi nędzy. Nieubłagany gubernator rozkazał, ażeby w iedney godzinie byli w pogotowiu do drogi.

Płacz i narzekanie tych ludzi wypogodziło twarz gubernatora, i zdawało się, iż mu uięty wielkiego ciężaru. Przez grzeczność czyli też ciekawość umyslił odwiedzić nas w okręcie. W pierwszych momentach naszego przybycia do portu, obstapieni byliśmy gminami widzów, i przekonalismsy się, iż nie tyle ich ściągala ciekawość widzenia rzeczy nieznanych, iak bardziej chęć przypatrzenia się tym, ktorzy mieli się zbliżyć do osoby Cesarzkiej. Widok okrętu, różniącego się swoją budową od ich statkow, wcale ich nie nie obchodził. Rzucali na nas chciwe spojrzecia, lecz za każdą razą przydawali ten wyraz: Tawhung-tee, co znaczy: Ciż to ludzie stawieni będą przed naszego wielkiego monarchę? Też same słowa słyszeliśmy wszędzie po drodze.

(Reszta potem.)

D O N I E S I E N I A.

Z trony Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa ninieyszem do publiczney poda się wiadomości, że podług Magistratualney decyzji na dniu 20 Sierpnia r. b. wypadley, rzą

nego chleba piekarka imieniem Golkiewiczowa za sprzedarz chleba 12to grayczarowego lubo
ważnego ale nad będąca taxę o 1½ grayczara wyżej przedawanego, 24 godzinym aresztem
ukarana. Piekarz białego chleba Maciej Wollnetter za niedoważające bułki, mając wzgląd
na jego stan biedny, trzechniewym aresztem i zagrożeniem zabronienia dalszey profesyi,
gdyby się tego drugi raz dopuścił, skarany zostal. Piekarka biała wdowa Agnieszka Jawor-
ska także za niedoważające bułki, iako też i mączniczka wdowa Gertruda Stroyna za nie do-
brym gatunku będąca mękę, tudzież Kaźmierski piekarz Mydlarski za nieważne bułki, każ-
dy z nich 5 Ryńsk. ukarany; także rzeźniczka, żona Woyciecha Cygankiewiczza za dotożę-
nie przeciwko przepisowi do 4 funtow mięsa, iednego funta kości nieużytecznych 2 dukatami
do funduszu policyynego skarana została. W Krakowie d. 20. Sierpnia 1805.

Gollmayer.

Rangstein.

Nikoledon.

Przez Sąd Jurysdykcyi Państwa Końskowolskiego w porządku pertraktacyi po Xiędzu For-
tunacie Arnoldzie w Puławach zmarłym, przedsięwziętey, każdy w powszechności uwiado-
mia się, iż na dniu 10 Wrześ. r. b. w Policyi Puławskiej odprawiać się będzie Licytacya rzeczy
pozostałych, to jest w gatunkach różnych instrumentow muzycznych, zegarow, sukien xię-
żych, pościeli, bielizny i nayszczególniey tokarni arcycyprządney i instrumentow do tokarni
należących, niemniej xiażek w różnych systematach w ięzykach Polskim i Łacińskim; kto-
by sobie więc życzył z takowych gatunkow rzeczy co nabydź, na terminie naznaczonym nabydź
może, przytym każdy w szczególności uwiadamia się, iż rozumiący mieć iakie prawo lub
retensyą o rzecz lub dług iaki winny, do Masły przeciw postanowienemu knratorowi Masły
W. JPanu Woyciechowi Chrzastowskiemu Gubernatorowi Konskowolskiemu czynić i upomi-
nać się przed terminem Licytacyi niech nie zaniedba, ile że po upłyniennym takowym ter-
minie sukcesorom wżgłoszonym majątek, iakowy okaże się wydauy zostanie.

Datum 29 Julij 1805.

K. Oleszczyński Just.

Z Sądu Jurysdykcyi Dominikalney Konskowolskiej.

Haszewski.

Dnia 9 Września t. r. będzie w Rzeszowskiej Magistratualney kancelaryi mieyska pro-
pinacya wraz z Browa'em z strony Ces. i Król. Cyrkularnego urzędu przez publiczną
Licytacyą w dzierżawę oddana.

Cena fiskalna wynosi 4836 Zł. ryń.

Wadium zaś. 500 — —

W Rzeszowie d. 7. Sierpnia 1805.

J. Rauscher.

Dnia 6go Września t. r. rano o godzinie 9tey będą w Krol. Mieście Krasnostawie w tam-
teyszym Ratuszu następujące mieyskie dochody i Realności z roczną fiskalną Ceną na 3 poso-
bie następujące lata od 1go 9bra 1805. do ostatniego 8bra 1808. więcey dajacemu zpotwier-
dzeniem naywyższym zadzierżawione iako to,

a	Łąka Zaborze	—	—	188. Zr.
b	— Laskowski.	—	—	26. Zr. 48. kr.
c	Grunt w Lesie Lipniaki.	—	—	5. Zr.
d	Mieyskie Mostowe.	—	—	166. Zr. 40. kr.

Zyczący sobie maia się wspomnionego dnia wyznaczoney godzinie z 10 Częścią wadium
fisci w Krasnostawskim Ratuszu znajdować, gdzie im kondycye Dzierżawy objaśnione zo-
stają.

Biała dnia 18go Lipca 1805.

Lewiński Vice Kraskapitan.

Do powszechney podaie się wiadomości, że gdy na dniu 24 Lipca r. b. licytacya mieyskich
dochodow w dolnym Kazimierzu bez skutecznie upłynęła, przeto termin na dzień 17 Wrze-
śnia r. b. naznacza się, w którym to dniu do zaarendowania są następujące dochody:

- a) Propinacya Piwa, Miodu, Wodki za iwszym wywołaniem 5880 zł. ryń. 15 kr.
- b) Dochody Londowe za Iszym ditto na lat 3 , 620 — 20 kr.
- c) Mostowe i Przewozowe ditto ditto ditto , 1133 — —

d) Dochód Wina	detto	detto	detto	37	—	—
e) Dochód wagowego	detto	detto	detto	69	—	—

Licytacja propinacji zaczynać się będzie 1go 9bra r. t. a kończyć się z ostatnim 8bra 1806 inaych zaś dochodów z końcem 8bra 1803.

Ktoby więc z tych dochodów jakowe zaarendować sobie życzył wadio 10to procentowym ma być zaopatrzonym w Ces. Kr. w kommissyi w dolnym Kazimierzu zameldować się, oraz teyże kommissyi oświadczyć czyli na swoje lub na cudze imię licytanie, gdyż w takowym przypadku specjalną plenipotencyą złożyć należy.

W Lublinie dnia 31go Lipca 1805.

Do powszechney wiadomości ninieyszym C. K. Prefektura Promnicka uwiadomia, iż ponieważ na dniu 30 Lipca r. b. wyznaczona licytacja dwóch Krakowskich Królewskich Młynów bez skutku wyszła, powtórna Licytacja owych Młynów na d. 17 Września 1805 odłożona została.

Chęć do arendowania tych młyn w mający, mają się na wyznaczonym dniu o godzinie 9 z rana w C. K. cyrkularney kancelaryi, gdzie licytacja przedsięwzięta będzie, znajdować, i z potrzebnym wadium zaopatrzoni być muszą, które 10tą część fiskalney ceny wynosić powinno, i bez którego nikt do licytacji przypuszczonym nie będzie.

Fiskalna cena	7530 Zł. ryń.
i Wadium	755 Zł. ryń. czyni.

Inne arendy kondycye i Punkta mogą każdego czasu w tuteyszey kancelaryi być przeyrzane. W Promniku dnia 3. Sierpnia roku 1805.

Josef Widmann prefekt.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodney wiadomój czynią Panu Adamowi Podfilipskiemu: ze Leonard Prokopowicz Opat Sieciechowski zszedł z tego świata wzywają go Edyktem ninieyszym, ażeby deklaracją względem obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa w przeciągu roku jednego i miesiący sześciu do Sądów tuteyszych podał, inaczey bowiem za zrzekającego się dziedzictwa uważany będzie.

W Krakowie dnia 8. Lipca 1805.

*Josef de Nikorowicz.
Hr. de Bubna.
Sterneck.*

*Z Rady C. K. sądów szlacheckich Krak. Galicyi Zachodney.
Scherauz.*

Gdy Królewsko Węgierska Kancellarya Nadworna uczyniła tutaj doniesienie — że Pan Franciszek Hrabia de Fellete z Galanthy tak stosownie do uczynionego dobrowolnego sekwestru, jako też na mocy kontraktu uroczystego z Szwagrem swoim Panem Szczepanem Hrabią de Jleshazy C. K. aktualnym tajnym Konsyliarzem i dziedzicznym Starostą Komitatu Trenczyńskiego i Liptawskiego, jako przez niego na to wyznaczonym i od Królewsko Węgierskiej kancelaryi sekwestru administratorem uczynionego, wyzwał się w wszelkiej mocy i władzy czynienia zaciągaw pieniężnych, zastawow, zaciśow, kupna i sprzedaży kontraktow, tudzież wszelkich jakiegokolwiek bądź imie mających obligacyą iakową za soba ciągnących Transakcyi i Interellow, nawet co do pieniędzy na jego utrzymanie wydzielonych i wyznaczonych — z tem żądaniem, ażeby takową deklaracją we wszystkich niemieckich dziedzicznych krajow prowincyach do wiadomości podać; przeto tenze względem publikowania takiego uczynionego rozporządzenia przez gazety publiczne do podległych sobie sądowych Instancyi potrzebne uczynic zadysponowanie.

Henryk de Rotienhann.

Per Imperatorem ex Suprema Justitia Consilio.
W Wiedniu d. 7. Czerwca 1805.
Franciszek Marischler de Rotterheim,

(Przy dzisiejszey Gazecie znajdzie się drugi dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 1. Września 1805.

D O N I E S I E N I A .

Z strony Siedleckiego cyrkularnego urzędu do powszechney wiadomości podaje się.

1.	Propinacya mieyska w Stanisławowie	3go	8bris	1805	pretio	fisci	562	ryń.
2.	detto w Kamieńczyku	3go	detto	detto	detto		377	— —
3.	detto w Cegłowie	5go	detto	detto	detto		266	— —
4.	detto w Gorwalinie	7go	detto	detto	detto		805	— —
5.	detto w Łatowia	9go	detto	detto	detto		700	— —
6.	detto Mostowe tegoż		samego	dnia	detto		265	— —
7.	detto w Łoskarzowie	11go	detto	detto	detto		3024	— —
8.	detto z Wina	12go	detto	detto	detto		30	— —
9.	detto w Osieku	14go	detto	detto	detto		900	— —
10.	detto w Stoczku	16go	detto	detto	detto		970	— —
11.	detto w Liw	18go	detto	detto	detto		406	— —
12.	detto w Steżycy	21go	detto	detto	detto		1000	— 30
13.	detto z Wina	22go	detto	detto	detto		25	— —
14.	Wyszynk Miodu i Piwa w Łosiu	25go	detto	detto	detto		265	— —

Któreto dochody w przytomności cyrkularnego indiwiduum więcej dajacemu na rok ieden od 1go gbra 1805 do ostatniego 8bra 1806 zadzierżawione będą, gdzie licytanci życzący sobie gotowemi pieniędzmi iako wadium zaopatrzyć się mają bez których żaden dopuszczony nie będzie. W Krakowie dnia 7 Augusta 1805.

C. K. Sądy Slacheckie Krakowskie Galicyi zachoduiey oznaymiają tym Edyktem PP. Floryanowi, Janowi Tartom, Maryannie z Tartow Oliżarowy, Angeli Oskierczyzny i Balbinie Sierakowski: że adwokat Bielewicz zastępca nieprzytomnego Xcia Stanisława Poniatwskiego, usądow tych — o przejęcie i popieranie sprawy P. Barbarze z Dembińskich Czacki i Salomei z Dembińskich Wielochurski, względem zaplaceniu summ 20,000 zł. pol. prowizyonalney od summy podobney urosłey, tudzież 988 zł. pol. za proces i 25 czer. zł. od Bonawentury i Franciszka Bąkowskich, tudzież Jadwigi Snarski założoney, przez rzeczony zaś obżałowane Jemuz Xciu denoncyowaney — żałobę na nich i P. Kazimierza Tarto podał, i y pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże pozwanym adwokata tuteyszego Wolickiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony bę-

dzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 4. Września 1805 roku sami stanęli, albo jeżeli jakie mają praw swoich dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jakób Kulczycki.

Sterneck.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 9 Lipca 1805.

Scherauz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Panu Antoniemu Raczyńskiemu: że Pan Gaudenty Wilkoszewski u sądow tych — o zapłacenie summy 38,888 zł. pol. 27 gr. lub odstąpienie z dóbr Gortotawic — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdzie się, onemuż adwokata tuteyszego Kregczyka z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Kr. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 15 Października r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego Sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jakób Kulczycki.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady Ces. Król. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

w Krakowie dnia 15. Lipca 1805.

Beck.

Ces. Król. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem P. Antoniemu Nasarzewskiemu że Makary Kluszewski u sądow tych — o zapłacenie summy 254 czer. zł. z oryginalney summy 1000 czer. zł. resztującey — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdzie się, onemuż adwokata tuteyszego Billewicza z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy Sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 29 Października 1805 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Sterneck.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 25 Lipca 1805 roku.

Scherauz.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem Panu Adamowi Hrabie Męcińskiemu: że Pan Stanisław Hrabia Szaniawski u sądow tych — o przeięcie sprawy przez Kr. Fiskusa względem 1600 zł. pol. rozpoczęty — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Panu Hrabie Męcińskiemu, z jego szkodą i jego kosztem, adwokata tutejszego Prawa Obojga Doktora Litwińskiego zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest dnia 16 Października r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienić i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Siernecki.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Galicyi Zachodniey.

W Krakowie dnia 20 Lipca 1805 roku.

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem Panu Floryanowi Tarło: że P. Jakób Nalepiński u sądow tych — o zapłacenie 450 czer. zł. 25,800 i 8900 zł. pol. — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż P. Floryanowi Tarło, z jego szkodą i jego kosztem adwokata tutejszego Wolickiego zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby, w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Lichocki.

Pohlberg.

Z Rady Ces. Krol. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey

W Krakowie dnia 10. Lipca 1805.

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniey JO. Alexandra Xięcia Giedroycza niniejszym Edyktem uwiadamiają, że Teodor Glinka przeciwko niemu o powrocie wziętych przez siebie dokumentów na summy 2000 zł. pol. i 1250, żałobę u sądu tego podał, i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś Sąd ten dla jego za granicą przebywania onemuż tutejszo sądowego adwokata Hikeszmidta z jego kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey praw pertraktowanym i ukończonym zostanie, zaczętem tenże niniejszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciągu dni 90 do exceptyi stawit się, i dodanemu sobie patronowi dokumenta do sprawy swey służące oddał, lub innego patrona sobie obrawszy tego sądowi doniósł, zgoda niczego co tylko do poparcia sprawy

swęj skuteczny być sędzi, i prawem dozwolone, czynić niezaniebdał, gdyż inaczey
wyniknąć mogące z zaniebdania niemite skutki samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 28. Maia 1805 roku.

Kajetan Michałowski V. P.

Dostenberg.

D. Wladich.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniey.
Rayski.

C. K. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniey JW. JX. Marcinowi Szeptyckiemu niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Antoni Łukowicz przeciw niemu oprzyznanie sobie dziedzictwa po Kajetanie Szeptyckini nań spadłego i sekwestracją na zaspokojenie summy 1500 czer. zł. w złocie z prowizyami żatobę usądu tego podał i o pomoc sądową depaształ się.

Ze zaś Sąd tuteyszydla iego za granicą przebywania, onemu tuteyszego sądowego adwokata Hakenszmitta za kuratora z iego kosztom i niebezpieczeństwem ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniey ustaw sądzonym i ukończonym będzie dla czego teuz niniejszym Edyktem upomina się, ażeby na dzień 18 Września r. b. godzinę 9 ranną do excecpcyi stawil się, i dodanemu patronowi dokumenta do sprawy służące oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego Sądowi doniosł, zgoła nic, co tylko do poparcia sprawy swęj skutecznym być sędzi i prawem dozwolone, czynić nie zaniebdał, gdyż inaczey wyniknąć mogące z zaniebdania, swęj sprawy niemite skutki samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie dnia 12. Czerwca 1805 roku.

Kajetan Michałowski V. P.

Dostenberg.

Dornfeld.

Z Rady Ces. Król. Sądow Szlach. Lubel. Gall. Zachodniey.
Rayski.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa, niniejszym do publiczney podaie się wiadomości: że Fundacya *Łopacka* z roczną pensją 220 Zł. ryń. dla synow mieyskich Krakowskich, a w niedostatku tych, obcym przeznaczona, po absolwowanych Jurydycznych studiach, teraz przy jakim sądowniczym urzędzie, w C. K. kraich dziedzicznych praktykujących, zawakowała. — Wszyscy zatym takowi, którzyj sobie życzą wzwyż wspomnioną Fundacyą dostać, mają swoje prozby z dołączonemi Attestatami, Metryk, zaświadczeń wszystkich absolwowanych jurydycznych nauk, tudzież ich praktyki i moralności, z wyrażeniem mieysca swęgo pomieszkania, aż do d. 16go Października roku bieżącego do tuteyszego Magistratu podawać.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa d. 16. Sierpnia 1805 roku.

Gollmayer.

Rangstein.

Kawski.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa, niniejszym do publiczney podaie się wiadomości: iż na d. 9 Września r. b. o godzinie 9 z rana Licytacya zaliwerowania 300 siaz Wiedeńskich drzewa bukowego, na potrzebę Magistratu tuteyszego przedsięwzięta będzie. Cena fiskalna każdey siągi Wiedeńskiey wraz z odwozem do depozytu mieyskiego jest 8 ryń. 30 kr. ustanowiona, i cała ilość drzewa tego powinna być w przeciągu trzech tygodni po licytacji dostawiona. Dalsze kondycye mogą być w Registratorze przezyrzaniem.

Gollmayer.

Rangstein.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
Dnia 31 Sierpnia 1805.

Kawski.

Przez Magistrat C. K. S. M. Krakowa, niniejszym Edyktem wiadomo się czyni, iż na żądanie Mateusza Leopolda Winterhollera kupca Wiedeńskiego, rzeczy ruchome niegdyś Jana Michala Preiſſa, iako to krzesła, ſtoły, bielizna, zwierciadła, szkała, luſtra i innego gatunku sprzety, tu w sądzie dnia 1go Października r. b. i w inne dni więcey oſiaruiącemu za gotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy przeto chęć kupna mający, w rzezonem mieyscu i dniu znaydować się mają, zaſtawiąc im wolność konsygnacyą takowych rzeczy, w tuteyszej Regiſtraturze przeyrzec.

Gollmayer.

Łodziński.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 9 mieſiaca Sierpnia roku 1805.

Maiewski.

Magiſtrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Galicyi Zachodniej, Katarzynie Kozłowskiej, Juſtynie Zyczynskiej, Franciszkowi Zyczynskiemu, Wiktoryi Raſzewskiej, Franciszkowi Raſzewskiemu, i Felixowi Kamińskiemu, opiekonowi małoletnich po Małgorzacie Kamińskiej pozostałych niniejszym obwieſzczeniem wiadomo czyni, iż Pani Katarzyna Łodzińska w aſſyſtencyi C. K. urzędu Fiſkalnego, do tuteyszego Miſiſtratu Krakowskiego przeciw nim w sprawie o zapłacenie zł. pol. 21,286 gr. 20 i zł. pol. 210, załobę podawſzy o sądową pomoc co ſprawiedliwość wymaga dopraszała się.

Gdy zaś Magiſtrat tuteyszy dla ich częścią w wſi Krzywda zwany przy mieſcie Sławkowie leżący, częścią w mieſcie Siewierzu w kraiach Królewſko Pruſkich pomieszkania, a zatyń w C. K. dziedzicznych kraiach nie znaydowania się, onym tu będącego adwokata P. Miſkiewicza z ich niebezpieczeństwem i kosztem za zaſtępcę poſtanowił, z którym zaczęta ſprawa podług uſtawy sądowej dla C. K. krajow przepisanej prowadzona i rozſądzona będzie, przeto niniejszemi w tym zamiarze napominają się, ażeby w przeciągu dni 90 na załobę zaſtępcy ſwemu komunikowaną albo ſami obronę ſwoją podali, albo zaſtępcy uſtanowionemu, jeżeliby iakowe mieli prawne dowody wcześniej przestali, albo nakoniec innego któregokolwiek pełnomocnika obrali i tuteyszemu sądowi oznaymili, zgoła ſtoſownie do przepisow tych przytożyli prawnych ſrodkow, któreby ku ſwey obronie naypotrzebniejszy upatrywali, ile że przeciwnie z oaych ſpoźnienia zapaść mogące skutki ſobie ſamym przypisać będą powinni. Tak bowiem opiewają przepisane dla C. K. krajow Prawa.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 19. Lipca 1805.

Jozef Maiewski.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Jgnacemu Szczurowskiemu: że Pan Roch Saniewski u sądow tych — względem reſztuiący summy 287 czer. zł. dekretem sądu ziemskiego Sandomirskiego przysadzoney, i przyznania w tey mierze w drodze ekſkucyi summy 158 czer. zł. z prowizyą u. Benedykta Grądkowskiego zaſtający — załobę przeciw niemu o ekſkucyją podał, i o pomoc Sądu, ile ſprawiedliwość wymaga, proſił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zoſtaie, lub czy wcale w Ces. Kro. pańſtwach dziedzicznych znayduie się, onemuż P. Jgnacemu Szczurowskiemu adwokata tuteyszego Urbańskiego, z iego ſzkodą i iego kosztem, zaſtępcą poſtanowily, z którym proces ten ſtoſownie do uſtawy sądowej na C. K. pańſtwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwolonym, na dniu 25 Września r. b. ſam ſtaął, albo jeżeli iakie ma prawa ſwego dowody, te zaſtępcy wyznaczonemu w czeſcie przestął, albo nakoniec innego ſobie patrona obrał, tego sądowi tuteyszemu wymienił, i podług przepisu tych ſrodkow prawa

używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniebawia wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Jozef de Nikorowicz.

Sterneck.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 26. Czerwca 1805.*

Elsner.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej Ur. Benedyktowi Skarszewskiemu niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Ur. Jozef Fiedorowicz przeciw niemu i Kantemu Skarszewskiemu o zapłcenie summy 2400 zł. pol. ieden za drugiego na wzajem pod dniem 5 Stycznia r. b. ad Nr. 7783 żatobę u Sądu tego podał, i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś sąd tutejszy dla niewiadomości mieysca iego przebywania onemuż tutejszo sądowego adwokata Janiszewskiego za kuratora ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej ustaw sadzonym i przewidzionym będzie, zaczętem tenże niniejszym Edyktem upomina się, ażeby się w przeciągu dni 90 do excepcyi stawit i ustanowiotemu patronowi dokumenta do sprawy służące oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego sądowi doniost, zgoła nic co tylko do poparcia sprawy swey skutecznym być sędzi i prawem jest dozwolone, czynić nie zaniebwał, gdyż inaczey wynikać mogące z zaniebawia sprawy nie wite skutki samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie d. 11 Czerwca 1805.

Kajetan Michałowski.

Dostenberg.

Dornfeld.

*Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskich Galicyi Zachodniej
Rayski.*

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej Urodzonym Jozefowi Oledzkiemu, tudzież Rozalii pierwszych ślubow Oledzkiej drugich Bonieckiej opiekunce i Antoniemu Węglińskiemu współ-opiekunowi małoletnich Karoliny i Izabelli Oledzkich niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Maciej Zmudzki przeciw niemu i innym współ-sukcellerom niegdy Konstancyi Przytuskiej o zapłcenie summy 250 zł. pol. i 250 zł. pol. z prowizyami żatobę u sądu tego podał i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś sąd tutejszy dla niewiadomości mieysca iego przebywania onemuż tutejszo sądowego adwokata Moraczewskiego za kuratora ustanowił, i z tem rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi zachodniej ustaw sadzonym i przewidzionym będzie, zaczętem tenże niniejszym Edyktem upomina się, ażeby się w przeciągu dni 90 do excepcyi stawit i ustanowiotemu patronowi dokumenta do sprawy służące oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy tego sądowi doniost, zgoła nie, co tylko do poparcia sprawy swey skutecznym być sędzi i prawem jest dozwolone, czynić nie zaniebwał, gdyż inaczey wynikać mogące z zaniebawia sprawy niemite skutki samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 4 Czerwca 1805 roku.

Kajetan Michałowski V. P.

Dostenberg.

Dornfeld.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej
Rayski.*

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymują tym Edyktem publicznym PP. Michałowi i Jozefowi Szablowskiemu wkrainie nieznaydującym się: że Matka ich Salomea z Olechowskich Szablowska dnia 26 Kwietnia 1803 roku umarła, testament przez nią sporządzony dnia 1 Czerwca jest publikowany, i inwentarz majątku potrąciwszy ciężary w summie 25,669 zł. pol. oszacowanego przez komornika nadesłany został.

Dla czego o tym śmierci przypadku nieprzytomnych w kraju uwiadomiając, onymże zaleca się: ażeby deklaracyą swoją względem obciążenia dziedzictwa do C. K. sądów tutejszych jako instancyj pertraktującej w terminie prawem przepisany podali.

W Krakowie dnia 17 Czerwca 1805.

Józef de Nikorowicz.

Sternek.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi zachodniej,
Elsner.*

Ponieważ w Kołaczycach jako przetożony Gromady bywszy Piotr Dzidowski dni swoje zakończył, przeto dla osadzenia tegoż mieysca z roczną pensyą 200 zł. ryń. wypisuje się konkurs z tym dokładem aby życzący sobie zaopatrzywszy prozbę swą zaświadczeniami politycznych wiadomości takową naydaley do ostatniego 8bra t. r. urzędowi cyrkularnemu Jasielskiemu podali.

Baum.

Ces. Król. Sady Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej niniejszym Edyktem Ur. Jozefa Steckiego uwiadomiają, że Ur. Karol Scypio wydaną przeciw sobie o sumnę 621 zło. pol. z prowizyami sprawę na niego przeniosłszy, żałobę przeciw niemu podał, i o pomoc sądową dopraszał się.

Ze zaś Sąd tutejszy dla iego za granicą pomieszkania onemuż tutejszo sądowego adwokata Raryńskiego z iego kosztem i niebezpieczeństwem za kuratora ustanowił, i z tym rozpoczęty spor podług przepisanych dla Galicyi Zachodniej praw pertraktowanym i ukończonym będzie: zaczem tenże niniejszym Edyktem napomina się, ażeby stosownie do §. 50 Zbioru sądowego w przeciagu dni 90 deklarował się, i ustanowionemu patronowi dokumenta do sprawy służące oddał, lub innego adwokata za patrona sobie obrawszy, tego Sądowi doniosł, zgoda niczego, co tylko do poparcia sprawy swej skutecznym bydź sędzi, i prawem dozwolone, czynić nie zaniedbał, gdyż inaczej wyniknąć mogące z zaniedbania sprawy nie-miłe skutki sam sobie przypisać będzie winien. Dan w Lublinie dnia 12 Czerwca 1805.

Kajetan Michałowski.

Dostenberg.

Dornfeld.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodniej
Rayski.*

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem Pana Ignacemu Dembińskiemu, że Pani Maryanna z Moszyńskich Dembińska u Sądów tych — o udowodnienie bezpiecznej lokacyi i dostatecznej hypoteki summy 133,333 zł. pol. 10 gr. lub wypłacenie oneyże — żałobę na niego podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sady te nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż adwokata tutejszego Miskiewiczza z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten, stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym dnia 24 Września r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądowi tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najskuteczniejsze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej,
W Krakowie dnia 10 Lipca 1805.*

Beck.

Przez sąd Jurydykcyi Końskowolskiej w powszechności każdy uwiadomia się, a nayszczególniej sukcesorowie Józefa Rogozińskiego bezżennego dnia 7go Lipca r. b. bez testamentu zmarłego, ostatnią służbę u WJ Pana Słonkowskiego w Końskowoli pełniącego, którego miejsce urodzenia ani sukcesorowie nie będąc wiadomi, a zatem dla wzgłoszenia się takowych do sukcesyi zł. pol. 40 wynoszącej w terminie roku całego od daty niniejszego obwieszczenia oznacza się. Datum d. 1go Augusta 1805.

K. Oleszczyński, Just.

Z Sądu Jurydykcyi Dominikalnej Końskowolskiej.
Haszewski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Janowi Młodzianowskiemu: że Adam Kowalski u Sądów tych — o zapłaceniu summy 5400 zł. pol. — i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Janowi Młodzianowskiemu adwokata tutejszego Kłosowskiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na Ces. Król. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego Sądowi tutejszemu wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swęj sprawy za nayskuteczniejsze osądzi inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie dnia 10 Lipca 1805.

Beck.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Wincjentemu Ołtrzym Orszulskiemu, Tekli z Orszulskich Bogustawski i Franciszce Orszulski: że P. Adwokat Bienkiewicz jako zastępca Jana Bogustawskiego, którego miejsce mieszkania nie jest wiadome, u Sądów tych o przecięcie sprawy iemu przez P. Michała Politowskiego względem zapłaceniu summy 2520 zł. pol. wniesionej — żatobę na nich podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś Sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże adwokata tutejszego Ekielskiego, z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym, to jest na dzień 30 Października r. b. o godzinie 10 z rana sami stanęli, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tege Sądowi tutejszemu wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swęj sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać winni byli.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

F. Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 13. Sierpnia 1805.

Elsner.